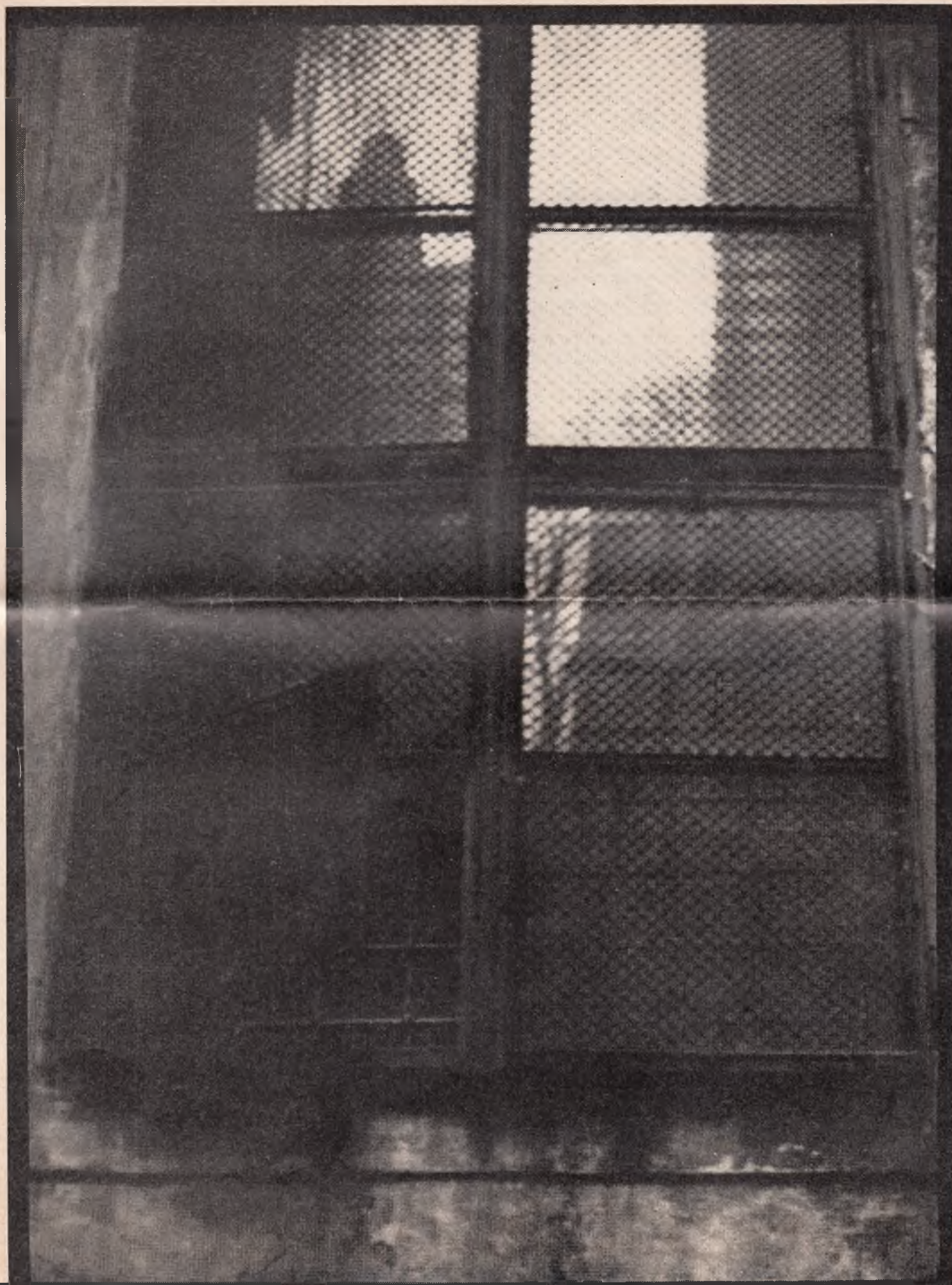

andrej kutěrnickij

JAKO BYCHOM SE ANI NEZNALI

ANDREJ KUTĚRNICKIJ

JAKO BYCHOM SE ANI NEZNALI

Přeložila	Jana Klusáková
Režie	Ilja Racek ml. j. h.
Výprava	Ilja Hylas ml.
Hudební spolupráce	Jan Tomšíček
Představení řídí	Ludmila Naarová
Text sleduje	Marta Veselá

Autor hry, **ing. ANDREJ KUTĚRNICKIJ**, se narodil v Leningradě v roce 1949. Absolvoval Arktickou námořní školu, plavil se na lodích arktického a námořního loďstva. V současné době se věnuje psaní divadelních her a prózy. Divadelní hry napsal dosud tři. První se jmenovala Jen jednou, jedenkrát, ale mladého dramatika proslavila až druhá hra Nina a její úspěšná uvedení v moskevském divadle MCHAT (režie O. Jefremov) a v Leningradě (režie G. Tovstonogov). Poté ji inscenovalo ještě asi čtyřicet sovětských divadel a zájem byl projeven i v zahraničí. Zatím poslední hra Andreje Kutěrnického. Paprsek světla je komorním, vysoce aktuálním příběhem o lásce a v sovětské premiéře ji uvádí moskevské Divadlo K. S. Stanislavského. V současné době píše Kutěrnickij prózu: bude to kniha o dětech.

OSOBY

TATÍNEK

MAMINKA

MICHAL, JEJICH SYN

KATEŘINA, JEJICH DCERA

VLADIMÍR

MONIKA

OBSAZENÍ

MILAN ŠULC

MARIE VIKOVÁ

ZDENĚK ŽÁK

MARIE LOGOJDOVÁ

OTAKAR PRAJZNER

NAĎA ŠEBESTOVÁ j. h.

MICHAL:
„Těbůch, ségro!“

Zdeněk Žák:
„Sestru jsem nikdy neměl. Ale jeden z mých kamarádů měl dokonce čtyři sestry starší a tři sestry mladší; dost jsem ho litoval. Když jsme jako kluci prováděli nějaké ty lumpárny, nesměla u toho být žádná sestra. Ony totiž žalovaly, hned se rozbrečely, no prostě ufňukané nány... Káťa a Michal jsou odlišné povahy: Káťa nemá pochopení pro Míšův box a on zas pro její básničky. Ale nedej bože, aby Katce někdo ublížil — je to přece jeho ségra! ... Když Michal viděl poprvé tátu opilého, musel to být pro něj šok. Ale zvykl si. Zvykne si i Káťa...?“

KATEŘINA:

„Jdu po ulici, všude spousta lidí: chtěla bych k někomu přistoupit, podívat se mu do očí a říct mu, jak mi je. Ale jak to udělat? A tak jdu mezi nima a jsem úplně sama.“

Marie Logojdová:

„Lhostejnost je moc zlá věc, lhostejnost k špatnému i k dobrému. Také jsem v době dospívání měla spoustu problémů, velice jsem prožívala každou křivdu, i když se týkala někoho jiného, mé představy se dostávaly do konfliktu se světem dospělých, i s tatínkem jsme si jeden čas přestali rozumět, naštěstí opravdu jen krátkou dobu. Ale nikdy jsem neměla čas cítit se úplně sama, podobné problémy jsem si kompenzovala spoustou zájmů: zpívala jsem ve sboru, hrála na klavír, měla výbornou partu... Lidé dnes mají na výchovu dětí opravdu málo času. Já jsem měla doma obrovské zázemí, zvláště v mamince, která všechna ta moje rozpoležení dovedla pochopit...“

MAMINKA:

„Roste z ní divná holka... Kolikrát se mi zdá, že jí rozumím...“

Marie Viková:

„Je asi zvlášť těžké vychovávat dítě, které je od malička výraznější osobností: najít tu správnou rovnováhu, uchovat v něm jeho osobitost, svobodu, výjimečnost — a zároveň ho připravit na život mezi jinými dětmi, v normální společnosti, naučit ho toleranci...“

VLADIMÍR:

„Víš, co je na moři nejkrásnější?“

Otakar Prajzner:

„Bouře. Ale to ji člověk musí prožít sám na sobě. Já jsem zažil takovou bouři na osmimetrové jachtě. Kolem samá voda, i v ústech, v očích, za krkem, v botech, v kalhotách... Vlny jako jednopatrové domky. Blesky, vítr, hukot. Měl jsem strach, bylo mi špatně, zima. Ale ani jsem to nevnímal. A když všechno skončilo, leželi jsme na palubě úplně vyčerpáni. Plecháček s čajem šel z ruky do ruky — a bylo nám fajn.“

MAMINKA:

„Pojďte ke stolu!“

Marie Viková:

„Sama mám taková setkání rodiny u společného jídla velice ráda. Jsou to naše chvíle klidu, uvolnění, kdy máme čas si popovídat...“

TATÍNEK:

„Zavolal jsem si ji... Dcero, sedneme si, všechno probereme...“

Milan Šulc:

„Léta zanedbané výchovy nenapraví jeden rozhovor. Tím spíš ne, když je o jeho potřebě, dopadu a správnosti přesvědčen jen rodič sám. To by si měli dobře zapamatovat i dcera, i syn. Jednou jim totiž taky budou jejich ratolesti říkat maminko a tatínku...“

Ďábelská civilizace

Ó ano to je skvělé
všichni lžou

 tak pravdivě

ó ano to je skvělé

všichni nenávidí

 tak laskavě

seznamují se

 aby se nepoznali

rozcházejí se

 neznámí

Ó ano to je skvělé

všichni podvádějí

 tak poctivě

všichni důvěřují

 tak důvěrně

 vycházejí z bláta

 do louže

a nikdo nepláče

a nikdo nemá radost

Ó ano to je skvělé

všichni se smějí

 z bolesti

 jako psi

 štvou se za penězi

ó ano to je skvělé

pěstují v sobě trny

 proti sobě

umějí zpívat

 jen ve zlosti

ó ano to je skvělé

milují

 bez lásky

ó ano to je skvělé

mají strach

 sami ze sebe

A kdyby civilizace

 nedala nikomu nic

dala všem

 rovnost

nelidskosti

Bumerang

Nejprve

my jsme seděli na koni

a teď

kůň sedí na nás

(Kailáš Vádžpéj, Moderní hindská poezie)

DIVADLO PETRA BEZRUČE V OSTRAVĚ

34. SEZÓNA

PROGRAM DIVADLA PETRA BEZRUČE V OSTRAVĚ

Umělecký ředitel Ladislav Knížátko

Program připravila dramaturgyně Alena Beránková
Výtvarná spolupráce Ilja Hylas ml., fotografie Vladimír
Dvořák

Moravské tiskařské závody, n. p., provoz 22,
Hollarova 14, Ostrava 1

Veškerá práva k provozování tohoto díla zastupuje
DILIA Praha.

Cena 2,— Kčs